מ ד י נ ת י ש ר א ל
הכנסת

ש.פ.

פ ר ו ט ו ק ו ל מס. 50/ ד'

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט, שהתקיימה ביום ב', 27.4.59.

נכחו - חברי הוועדה:

ז. ורהפטיג - היו"ר
ב. אזניה
י. אסא
מ. בגין
י. בדר
ד. בר-רב-האי
י. גרוס
י. הררי
ש. יוניצ'מן
ב. לוקר
ע. איכילוב
א. וילנסקה
ח. רוביץ
י. קליבנוב
י.ש. רוזנברג

מוזמנים:

שר הפנים י. בר-יהודה

מר ידין - היועץ המשפטי של ועדת החוקה

מר שבו - המנהל הכללי של משרד הפנים

מר צילן

מר סילברסטון
מר קופרמן

בסדר-היום: תיקון חוק פנקס הבוחרים לכנסת.

- - - -

היו"ר ז. ורהפטיג: .....

רצוני לנסח את הסעיף 3, הואיל וזו שאלה טכנית גריידא. החוק הזה בא לתקן את פנקס הבוחרים לכנסת, הוראת שעה.

ההצעה היא לתקן את כל הסעיף, ולומר: במקום 130 יום, 280 יום. נראה לעין שקפצנו קפיצה גדולה. בעצם נעשתה העבודה; יש נוסח כזה בסעיף 4 לחוק העיקרי.

שר הפנים י. בר-יהודה: אני שואל: האם לא נכון יהיה השם "הוראת-שעה", שאנחנו נאמר במקום 117 - 132 יום? דבר זה אינו קיים בתוך חוק הוראת שעה שקיים.

מר ידין: כך בדיוק נמצא בהצעה.

י. בדר: האם זה מחייב הכנה מחדש של טיוטת החוק?

היו"ר ז. ורהפטיג: מן ההכרח הוא להדפיס את הנוסח מחדש.

ח. רובין: אני מציע לחברי הכנסת להיות סבלנים.

רצוני לציין כי בעמוד 2, ע"י המלים "עד היום 127", חסר מקף.. (מר ידין: אצלי זה כבר מסומן המקף).

זאת ועוד: הנה, מופיע חוק פנקס הבוחרים ואין שום הגדרה של החוק. (היו"ר ז. ורהפטיג: יש הגדרה כזו בחוק הפנקס.)

שר הפנים י. בר-יהודה: הרי זה תיקון וכל מה שלא מתקנים, זה נשאר.

ח. רובין: אני מציע שאת הסעיף הראשון יש לנסח באופן ממשי.

סעיף 2 בחוק פנקס הבוחרים, צריך להיות מתוקן, בהתאם לסעיף 34, משום שזה מופיע כאן בפעם הראשונה. לכן אני מציע, לא לחסוך במלים ולומר משפטים שלמים.

לגבי הערתו של חבר הכנסת רוזנברג לסעיף 1, אני מציע שחוק שני של הוראות שעה, ייקרא כך מלכתחילה, ולא צריך להופיע חוק פנקס הבוחרים. בעניין שנה ראשונה שהזכיר חבר הכנסת רוזנברג, אני מבין שחוק הוראת שעה מכוון לשנה זו. רצוני לדעת, האם מופיעה שם הוראה מפורשת לגבי שנה זו? אם זה איננו שם, אזי צריך לומר בצורה זו או אחרת.

לגבי סעיף 3 אני מציע, שכל העניין הזה יהיה מצוטט ציטוט מלא; אין חשש שהקהל הרחב יקרא את השורות השלמות הללו.

מ. בגין: המטרה שלמענה הוכנסו המלים "בשנה הראשונה" היא נכונה. אני מציע, בשורה הרביעית שבהצעת החוק, סעיף 3(א), לכתוב אחרי המלים "היום הקובע" את המלים "בשנה הראשונה."

ח. רובין: מדוע לא ייקבע תאריך בסעיף 3(א)(ב)?

מ. בגין: אני מציע לכתוב: שנת הפנקס הראשונה.

שר הפנים י. בר-יהודה: אני מסכים.

היו"ר ז. ורהפטיג: בסעיף 2(ב) להוסיף את המלים: דרך הפנקס ומועדו.

מר ידין: לא הגדרנו את חוק הפנקס, כי אנחנו מתנים חוק אחר ששם הוגדר חוק הפנקס, ואכן לא הזרנו על כך משום שהחוק מתוקן. אם היה זה חוק עצמאי - כמו חוק מס הכנסה, אזי היינו עושים כפי שנעשה שם.

ברור שאפשר היה להעתיק את כל סעיף 34 במפורש, אולם אנחנו הלכנו לפי נוסח קיים. אכן אפשר לצטט את הסעיף פעם נוספת, אולם לדעתי, אין זה טוב. כיון שבסעיף המתוקן יודעים על מה המדובר, אזי אפשר לעשות זאת. אני מוכן להגיד עוד פעם: חוק פנקס הבוחרים, אך אין זה מתאים לחקיקה שלנו. יתר על כן, אין זה נחוץ.

ביחס לשנה הראשונה לחוק הפנקס, רצוני לומר כי הכנסת חקקה את הדבר פעמיים בשנה האחרונה.

מר סילברסטון: שנת הפנקס הרגילה מתחילה מאד מאד מאוחר.

מר ידין: אני מציע למחוק את המלים "בשנה הראשונה" המופיעות בראשית הסעיף, ונכניס אותן אחרי המלה "היום הקובע".

ההצעה נתקבלה.

היו"ר ז. ורהפטיג: נתקבלה ההצעה להוסיף את המלים "דרך פרסומו ומועדו".

בזה סיימנו את חוק פנקס הבוחרים.

עתה, רצוני לציין גם כי אין הערות לגבי חוק הבחירות לעיריות.

ב. אזניה: רצוני למסור לידיעת הוועדה, כי עקב זה שמשנים יותר מדי, הדברים נעשים בלתי ברורים. הנה, למשל, הודיעו ברדיו כי אין צורך להביא את תעודת הזהוי של המערער, אלא להגיש את הערר בשני העתקים. על כן אני מבקש כאן, כי כל אלה שהגישו ערר בטופס אחד לוועדת הערר, שיסתפקו בזה משום שהאנשים לא ידעו את האלטרנטיבה - כי אם הם הגישו טופס אחד, הרי הערר איננו ערר.

שר הפנים י. בר-יהודה: אין זה דבר אשר הוא בסמכותה של הוועדה. אני מתפלא עליך, חבר הכנסת אזניה, שביום כל כך לחוץ אתה מעמיד את השאלה הזו. אני מייעץ לך לפנות למשרד הפנים בענין זה.

ב. אזניה: אין זו תשובה, שמשום שאנחנו לחוצים איננו יכולים לקבל תשובה על כך.

<u>שר הפנים י. בר-יהודה:</u> אני מבקש, לא להרבות בפניות ולהביא לידי ערבוב תחומים עד כדי אי-הבנה מיהו הפונה, אם זו הממשלה, או מירשם התושבים או המפלגה.

אני מצטער מאד שחברי כנסת אחדים שוכחים כי ברגע שהם דורשים לשמור שלא יהיה שימוש לרעה, אזי קובעים משהו שאיננו נכון.

יש רשימה. ובה ישנם מספרים. ואני קבעתי שהפונה יגיש את הערך של האיש אשר בשמו הוא מגיש, בשני העתקים. אולם, מאחר שהיו מקרים שהגישו בהעתק אחד, בקשתי לדרוש העתק במקום, והאיש יקבל העתק על מנת שימסור אותו לאיש אשר בשמו הוגש.

<u>מ. בגין:</u> אנחנו תיקנו את החוק, ונותרו 14 יום להגשת ערעורים. במידה ואני מקשיב לשידורים, אזי אני נוכח לדעת שעל אודות מועד זה מוסרים פרטים מעטים. אני מבקש שתהיה פניה אל "קול-ישראל", לשדר ממחר, תזכורת לאזרחים. זוהי זכות ראשונית לאזרחים. להזכיר, בכל יום, כי נותרו כך וכך ימים עד להגשת הערר.

<u>שר הפנים י. בר-יהודה:</u> פניתי בקשר לכך ל"קול-ישראל", והוא ענה שהוא מסכים. אולם, מאוחר יותר, התברר כי הוא מוסר במודעות. לאחר מכן בקשתי לא לתת במודעות. משום שכשאני שומע שמתחילים לשדר את המודעות, אני סוגר את הרדיו; איננו מקשיב למודעות.

פניתי לראש הממשלה ובקשתי ממנו לתת הוראה שיתרגלו זאת בראש החדשות. בקשתי כמו כן, שיודיעו לא רק בעברית, אלא שיודיעו על כך בשדורי החדשות בשפות הלועזיות. "קול-ישראל" נתן זאת פעמיים בחדשות. שאר הזמן זה ניתן תמורת תשלום מלא ע" ימשרד הפנים.

אני אפנה פעם נוספת שהודעה על המועד האחרון להגשת הערר, תשודר ברדיו.

זאת ועוד: מאחר שד"ר ידין מפנה את שימת לבנו לגבי התאריך, אזי רצוני למסור כי כל פרט שלא קבל הודעה, הרי באופן טבעי יעשה אם הוא יבטיח את עצמו ע"י פניה. נתתי, לפנים משורת הדין, הוראה שבכל הסניפים - וזה רק 15 מקומות בארץ - ישב במשך כל השבועיים האלה, 4 שעות נוספות (מ-4 אחה"צ עד 8 בערב) פקיד מיוחד עם כל הרשימות של אותו סניף, על מנת להוסיף את השם כפי שכתוב בחוק.

<u>י. ש. רוזנברג:</u> האם לא היה כדאי שהוועדה תפנה, דרך שר הפנים, לראש הממשלה ולומר לו, כי מאחר שהוועדה שמעה את הודעת שר הפנים, היא מבקשת שעל מועד האחרון להגשת הערר ישודר ב"קול-ישראל".

<u>ההצעה נתקבלה</u>

הישיבה נעולה.

<u>הישיבה ננעלה בשעה 17.30.</u>